

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/155/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112206076
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7112206076.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: Q. C., N.. XX.X.XXXX, A. A. XXX, XXX XX Š. A., zastúpený: JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., advokát, so sídlom v Košiciach, Južná trieda 28, proti žalovanému: M. W., N.. X.X.XXXX, A. M. K., K. XX, zastúpený: PIHORŇA & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 29, IČO: 50 453 785, o zaplatenie 265.551,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 31. januára 2019 č.k. 17C/187/2012 - 297 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 265.551,35 Eur titulom náhrady škody. Zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 135a ods. 1 až 5 Obchodného zákonníka a na základe vznesenej námietky premlčania nároku žalovaným, po právnom posúdení podľa § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 393, § 397, § 402 Obchodného zákonníka, konštatoval, že porušenie povinnosti žalovaného ako konateľa spoločnosti bližšie neskúmal, keďže dospel k záveru, že ak by aj žalobca splnil všetky zákonné predpoklady pre náhradu škody, súd by mu takýto nárok nemohol priznať, lebo nárok žalobcu nebol uplatnený na súde v čas, a pre premlčanie nároku žalobu žalobcu zamietol.

3. Nevykonanie žalobcom navrhovaného dôkazu pripojením trestného spisu Okresného súdu Prešov sp.zn. 41T/6/2009 na preukázanie, že žalobca si škodu uplatnil v trestnom konaní, súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou článku 8, 9, 10, 15 a 17, § 185 ods. 1 § 187 ods. 1 a 2, § 191 ods. 1 a 2, § 153 ods. 2 a 3 CSP a úsudkom o nadbytočnosti a nehospodárnosti jeho vykonania, lebo ani preukázanie tejto žalobcom tvrdenej skutočnosti by priviedlo pre žalobcu priaznivejší výsledok nemohlo.

4. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Za zásadné pochybenie žalobca označil nedodržanie zákonom stanoveného procesného postupu upraveného v § 181 ods. 2 CSP tvrdiac, že súd prvej inštancie neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné, neurčil ktoré dôkazy vykoná a ktoré

nevykoná a najmä neuviedol predbežné právne posúdenie veci, ktorým postupom súd prvej inštancie podľa žalobcu odňal žalobcovi právo konať pred súdom, a zároveň zapríčinil, že jeho rozhodnutie bolo nepredvídateľné a prekvapivé, čím porušil právo žalobcu na spravodlivý proces garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Zopakoval, že súd žalobu zamietol, lebo dospel k záveru, že žalobcov nárok je premlčaný, majúci za to, že na posúdenie premlčacej doby sa vzťahuje všeobecná štvorročná premlčacia lehota ustanovená v § 397 Obchodného zákonníka, pričom dal do pozornosti, že „Okresný súd Prešov ako aj Krajský súd v Prešove svojimi rozsudkami odkázali žalobcu ako poškodeného ZAMOSS, s.r.o., Šarišské Bohdanovce č. 602, IČO: 36 197 564 so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces, a preto nemohlo dôjsť u žalobcu k spočívaniu premlčacej doby“, ako i že „z výrokovej časti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 22.03.2011 sp. zn. 5To/5/16 nevyplýva, že by odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škodu, a preto nemohlo dôjsť u žalobcu k spočívaniu premlčacej lehoty“, a preto súd prvej inštancie pochybil, ak zamietol návrh žalobcu na vykonanie dôkazu pripojením trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/6/2009, navrhnutý dôkaz nevykonaný, hoci bol potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností v smere zisťovania opodstatnenosti uplatnenia námietky premlčania. Zdôraznil pritom, že z rozsudkov v trestnom konaní explicitne vyplýva, že žalobca ako fyzická osoba si uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody, a preto premlčacia lehota žalobcovi v súlade s § 402 v spojení s § 405 ods. 1 Obchodného zákonníka spočívala, pričom ak rozhodujúci pre začatie plynutia premlčacej doby bol dátum 19.4.2004, kedy sa žalobca oboznámil so súvahou a výsledkovkou spoločnosti, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní v roku 18.6.2004, teda v rámci 4 ročnej premlčacej lehoty. Podľa žalobcu premlčacia lehota spočívala počas obdobia trestného konania, t.j. od 19.4.2004 do 22.3.2017, kedy trestné konanie skončilo právoplatne rozhodnutím Krajského súdu v Prešove. Odvolanie proti výroku, v ktorom súd žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, žalobca odôvodnil odkazom na znenie § 256 ods. 2 CSP tvrdením, že ak by aj právny názor súdu, čo sa týka premlčania bol správny, tak pri rozhodovaní o trovách konania mal podľa žalobcu súd prihliadnuť na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania až vo vyjadrení zo dňa 6.12.2017, i keď tak mohol urobiť už v podanom odpore k platobnému rozkazu dňa 15.6.2012, čím spôsobil trovy konania, ktoré v následnom konaní vznikli, a preto súd by mal zaviazat' práve žalovaného na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli po 15.6.2012. Žalobca súdu vytkol i to, že opomenul aplikovať § 257 CSP a s ohľadom na to, že ide o škodu, ktorú spôsobil žalovaný úmyselne trestným činom, za čo bol právoplatne odsúdený, je to dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý nemala byť priznaná žalovanému náhrada trov konania.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, plne sa stotožňujúc so záverom prvoinštančného súdu týkajúceho sa premlčania žalovaného nároku, ako i s odôvodnením rozsudku súdu ohľadom spočívania premlčacej doby žalobcu a nepripojenia trestného spisu, navrhol potvrdiť rozsudok a priznať žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na podanom odvolaní a argumentácii, akcentujúc, že v trestnom konaní, ako to explicitne vyplýva z rozsudkov Okresného súdu Prešov, sp. zn. 41T/6/2009 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/5/16, bolo preukázané, že žalobca ako fyzická osoba si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní, preto premlčacia lehota nemohla plynúť až do skončenia trestného konania.

8. Žalovaný v duplike na vyjadrenie žalobcu zrekapitulujúc svoje tvrdenia, navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 30. júla 2020 sp. zn. 1Co/140/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Dovolací súd na základe podaného dovolania žalobcu uznesením zo dňa 25. apríla 2022 sp. zn. 2Cdo/28/2021 tento rozsudok zrušil, vyhodnotiac ako opodstatnenú námietku žalobcu založenú na tvrdení, že nevyhovením jeho návrhu na vykonanie dôkazu - pripojenie označeného trestného spisu, došlo k procesnej vade konania, ak žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie vykonanie tohto dôkazu navrhoval s odôvodnením, že týmto dôkazom chce preukázať, že v priebehu trestného konania vykonal úkon, ktorý mal vplyv na plynutie premlčacej doby, t.j. že došlo k spočívaniu premlčacej doby.

10. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadísk žalobcom uplatnených

odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že žalobca vo svojom odvolaní opodstatnene namietol, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pokiaľ nevyhovel jeho návrhu na vykonanie dôkazu, resp. návrhu na pripojenie označeného trestného spisu, a to za stavu, ak žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie vykonanie tohto dôkazu navrhoval s odôvodnením, že týmto dôkazom chce preukázať, že v priebehu trestného konania vykonal úkon, ktorý by mal vplyv na plynutie premlčacej doby, t.j. že došlo k spočívaniu premlčacej doby, čím došlo k naplneniu žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

11. Plne v súlade s právnym názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. apríla 2022 sp. zn. 2Cdo/28/2021 odvolací súd konštatuje, že súd mal pripojením trestného spisu preskúmať to, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní zo strany žalobcu uplatnený, či bol uplatnený riadne a či poškodený v adhéznom konaní riadne pokračoval, a nevychádzať iba z výrokovkej časti rozhodnutia v trestnom konaní, a zároveň zistiť, či došlo k spočívaniu premlčacej doby (bod 34 uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. apríla 2022 sp. zn. 2Cdo/28/2021), vychádzajúc pritom (o.i) z premisy, že:

11.1. Inštitút tzv. spočívania plynutia premlčacej doby zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha na súde (prípadne na inom príslušnom orgáne), t.j. po dobu súdneho (iného) konania a ak v ňom účastník riadne pokračuje, neplynie premlčacia doba vo vzťahu k právu, ktoré bolo v tomto konaní uplatnené. Prípacom takéhoto konania je aj tzv. adhézne konanie, teda konanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania.

11.2. Poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

11.3. Ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

11.4. V zmysle § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

11.5. Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodený bol vyrozumený o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje (R 31/1974), (rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. decembra 1983, sp. zn. 5 Cz 27/83, R 29/1985).

11.6. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným v rámci trestného konania treba považovať za začatie konania podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Akonáhle poškodený uplatní svoj nárok na náhradu škody v trestnom konaní, je to prekážkou, aby si náhradu škody paralelne uplatnil aj v občianskoprávnom konaní. Preto konanie a rozhodovanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania vo vzťahu k poškodenému spadá pod ochranu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. I. ÚS 18/06, IV. 44/06).

11.7. V prípade námietky premlčania je teda v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, nutné posúdiť, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnený, či bol uplatnený riadne a či poškodený v adhéznom konaní riadne pokračoval. Riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní zahŕňa okrem otázky náležitosti príslušného návrhu aj určenie doby, kedy

môže poškodený návrh na náhradu škody podať, aby mohol byť podkladom pre rozhodnutie súdu o náhrade škody v trestnom konaní.

11.8. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody v občianskom súdnom konaní, vychádza v otázke riadneho uplatnenia nároku na náhradu škody v adhéznom konaní predovšetkým z rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Nie je však nimi (ani prístupom súdu v trestnom konaní k otázke uplatnenia nároku na náhradu škody) viazaný pri posudzovaní otázky premlčania nároku (§ 193 CSP).

11.9. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/43/2010 „Ak nedošlo v trestnom konaní k uloženiu povinnosti nahradiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, má poškodený možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody v civilnom súdnom konaní v premlčacej dobe, ktorej beh pokračuje po skončení trestného konania, o ktorom bol ako poškodený upovedomený, až do jeho úplného vyčerpania. Poškodený v konaní riadne pokračuje aj vtedy, ak po skončení trestného konania v primeranej dobe pokračuje v civilnom súdnom konaní. Určenie primeranej doby bude vždy otázkou posúdenia okolností jednotlivého konkrétneho prípadu“.

12. Poukazom na uvedené, pretože súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý stranou (žalobcom) na preukázanie rozhodujúcej skutočnosti (že svoj nárok uplatnil na súde včas), hoci následne súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nárok uplatnil na súde po uplynutí premlčacej doby, konanie zaťažil vážnou procesnou vadou, v dôsledku čoho odvolaciu súdu neostalo iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, a nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, a vec vrátiť na ďalšie konanie.

13. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie znova posúdiť žalobcom uplatnený nárok, a to v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu a právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. apríla 2022 sp. zn. 2Cdo/28/2021 v prvom rade z hľadiska jeho včasnosti vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania. Za tým účelom súd pristúpi k vykonaniu žalobcom navrhovaného dôkazu pripojením ním označeného trestného spisu a opätovne posúdi opodstatnenosť vznesenia námietky premlčania.

13.1. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že súdna prax a rovnako aj právna teória pod premlčaním rozumie márne uplynutie doby ustanovenej zákonom na vykonanie práva. Znamená to výrazné oslabenie subjektívneho práva účastníka, keďže premlčaním síce jeho nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak povinný pred súdom čelí uplatnenému právu námietkou premlčania. Nárok oprávneného účastníka trvá aj naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevyužiteľným.

13.2. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt (veriteľ) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v ustanovenej premlčacej dobe, teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútitelnosť uplatneného práva. Tento inštitút poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, keď až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa, a tak sa do záväzkových právnych vzťahov účastníkov vnáša právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieňa pravidlo *vigilantibus iura scripta sunt* (že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú; alebo inak povedané, že právo patrí bdelym). Námietka premlčania predstavuje spravidla efektívny postup - obranu dlžníka proti hrozbe, že až po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo; na druhej strane možnosť tejto námietky donucuje (vedie) veriteľa k včasnému vykonaniu svojho práva. Ide tu o predvídané právne postupy účastníkov záväzkových právnych vzťahov, ktoré zodpovedajú účelu premlčania.

13.3. Nemožnosť priznať oprávnenému subjektu premlčané právo nastane až vtedy, keď sú splnené tieto skutočnosti: a) uplynie právnym predpisom vymedzeného času (premlčacia doba), b) nevykonáva sa právo oprávneným subjektom v priebehu takto vymedzenej doby, c) povinný subjekt v rámci súdneho konania o uplatnenom práve účinne vznesie námietku premlčania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.7.2009 sp. zn. 1MCdo/8/2008).

13.4. Obdobne uviedol Najvyšší súd SR v dôvodoch rozsudku z 1.5.2005 sp. zn. 1Cdo/148/2004 (ZSP 30/2005): „Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania tým zabraňuje dlhodobému trvaní práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom na príslušnom orgáne svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 10 ods. 1 tretia veta OZ). Prítom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napríklad výšky zostatku pôžičky, bezdôvodného obohatenia, škody a pod. Dôvodne vznesenú námietku premlčania voči uplatňovanej pohľadávke nemožno pokladať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.“

14. Následne v spore opätovne rozhodne a rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP a ustálenými zásadami súdnej praxe tak, aby z odôvodnenia rozhodnutia bolo nepochybné právne posúdenie uplatneného nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanému, ako aj právne závery, ktoré vyvodil zo zisteného skutkového stavu, obsahom ktorého budú jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, vrátane námietok žalobcu a žalovaného v priebehu tohto odvolacieho konania.

15. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo

sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).